

Ljudi vjeruju da se povijest ne može promijeniti jer naše zemaljsko postojanje obilježava linearno kretanje kroz vrijeme, od prošlosti, kroz sadašnjost, prema budućnosti.

Riječ je o tako ukorijenjenom kolektivnom uvjerenju, da će ovo što se već događa, i što tek slijedi, većinu ljudi ostaviti u potpunosti šokiranima, zbunjenima i – uplašenima. Jer, jednostavno, neće znati što da misle o svemu tome kad su ih – učili drugačije. Ne samo da se, naime, povijest može promijeniti, već čak ni ono što zovemo sadašnjom realnošću nema svoju jednu varijantu, već beskonačni broj njih. Koje sve postoje. Ali na nekoj drugoj frekvenciji. Isto vrijedi i za „povijest“ ali i za „budućnost“.

To nisu neke new-ageovske teorije (zavjere). To kaže znanost.

AUTORICA: Goga Kovačević

Znanost koja je svoja dostignuća upravo u posljednjih nekoliko godina, a intenzivno ove 2016. godine, pokrenula u smjeru praktične primjene kvantnih teorija. Podsjećam kako kvantna mehanika funkcionira prema sasvim drugačijim pravilima u odnosu na nama poznate (makro) materijalne (Newtonovske) fizikalne zakone. Prema Kopenhaškoj interpretaciji kolaps vala iz polja svih vjerojatnosti rezultira “stvaranjem” čestica. To isključivo ovisi o promatraču, dakle, o svijesti. Jer, ako nema svijesti, val ostaje u stanju svog potencijala. Ne “materijalizira” se.

A to kako će netko, neka svijest, nešto promatrati ovisi prije svega o njegovim osobnim uvjerenjima tj. o svojevrsnim programima koji su uglavnom aktivni s podsvjesne razine, još iz vremena kada smo svi programirani (tj. uvjetovani vjerovanjima) od strane roditelja, škole, društva u cjelini, da u nešto vjerujemo kao u istinu. Dakle, stvarnost, prema kvantnoj teoriji, uopće ne postoji bez promatrača i – svijesti kao primodijalnog faktora. Što znači: prvo – svijest pa onda materija ili – svijest kreira materiju a ne obrnuto. Ova nova paradigma napokon će morati „srušiti“ onu koja kaže kako mozak (sasvim slučajno) „proizvodi“ svijest koja nastaje kao posljedica električnih aktivnosti neurona.

I tako, pomalo nezapažena u “mainstream medijima” prolazi vijest kako najmanje dva kvantna računala (prema nekim izvorima ima ih četiri) već postoje na svijetu. Proizvela ih je tvrtka D-Wave koju financiraju svi najveći svjetski igrači, uključujući vladu SAD-a, te najveću svjetsku investicijsku banku Goldman Sachs. Taj podatak je iznio osnivač D-Wavea, Eric Ladizinsky, koji kaže kako je riječ jednoj sasvim novoj tehnologiji koja sa sobom nosi nesagledive mogućnosti i koja će u potpunosti promijeniti svijet, na svim područjima ljudskog djelovanja.

Model “4096 Adiabatic Quantum Computer” trenutačno ima 4096 qubit-a (kjubita) ili kvantne informacije, kvantnog bita, u procesoru kvantnog kompjutera, a taj broj predstavlja ujedno i broj paralelnih vremenskih linija kojima ovi kjubiti u njegovom procesoru mogu pristupiti i iz njih preuzeti podatke. Kvantna računala povezana su s nuklearnim istraživačkim centrom CERN u Švicarskoj. Kvartalno, snaga njihovih procesora eksponencijalno raste i teško je zamisliti doseg

onoga što će sve moći odraditi ubuduće i na kakav način utjecati na čovječanstvo u cjelini. Koristeći "superpoziciju kubitata" i „kvantno tuneliranje“ ova umjetna inteligencija, koja već sada sama sebe, učenjem, nadograđuje, rješava probleme koje su i najsnažnijim analognim računalima, koji rade po binarnom principu, gotovo nemoguća misija jer je kvantni kompjuter, pazite sad, 100 milijuna puta brži od konvenconalnih računala! Inače, kvantna računalna tehnologija koristi u potpunosti novi resurs – superpoziciju elektrona koji, u kvantnom stanju, može biti istovremeno na svim mjestima (što ujedno i potvrđuje kvantnu teoriju o multidimenzionalnosti našeg svemira), prodirući u sve više i više paralelnih linija realnosti od kojih je svaka samo malo drugačija. Kako broj qubita raste, tako se povećava i broj alternativnih paralelnih realnosti kojima ima pristup. Kako ponosno ističu u D-Wave-u, kvantna računala su prva tehnologija koja omogućava izvođenje korisnih zadataka na temelju suradnje između paralelnih realnosti.

Uz to, prvi puta je postignuta mogućnost da kvantni zakoni funkcioniraju i na makro razini. U tu „jednadžbu“ uključeno je i magnetno polje, što je Tesla još prije 80 godina znao. Štoviše, veći dio ove tehnologije i utemeljen je na njegovim teorijama. A ne na Einsteinovim.

Kvantna revolucija dat će odgovore na pitanja poput, primjerice, zašto zvijezde sjaje, ili u potpunosti završiti sekvencioniranje genoma, naći način za izlječenje svake bolesti. Uskoro i teleportacija više neće spadati u znanstvenu fantastiku već u uobičajni kvantni postupak prebacivanja na neko drugo mjesto. Ova će umjetna inteligencija, učeći i nadograđujući se svakim zadatkom i svakim novim iskustvom, biti u mogućnosti otkriti lijek koji, za razliku od dosadašnjeg modela istraživanja koji se sastojao uglavnom od pokušaja i pogrešaka, može u vrlo kratkom vremenu ispitati sve na molekularnoj razini i „popraviti“ grešku u kodnom sustavu (genomu) pojedinačnog čovjeka koja je uzrokom poremećaja. Vrlo vjerojatno ne na one, već videne, stare i tradicionalne načine već, možda, valom i jednostavnom – promjenom informacije, promjenom koda nakon kojega je sustav opet u ravnoteži. Zdrav. Ni to više nije znanstvena fantastika. Pitanje je samo hoće li oni koji ovu tehnologiju svesrdno financiraju dopustiti da ona – pripada cijelom čovječanstvu ili će im samo poslužiti da iznađu još bolje načine da isto to čovječanstvo uspješnije reduciraju i – kontroliraju. Jer tko su prvi kupci ove tehnologije? Pa NASA i GOOGLE. Ne treba puno da zbrojite dva i dva, ne? ;-)

Umjetna inteligencija kontinuirano uči, stvarajući nove algoritme i svake sekunde se sve više usavršava, sjećate se filma „Her“? E, pa to više nije fikcija. To se SADA zaista događa. S druge strane, kao što znamo, kriptografija je disciplina čiji je cilj razbijanje kodiranih poruka, a ovdje je riječ je o kodiranju ključa za ulaz u paralelne realnosti, moguće i u neke druge dimenzije postojanja. Za to je potreban i portal – otvoren ulaz, čime se CERN već više godina bavi otvarajući portale u vrlo kratkim vremenskim intervalima, u trajanju od milijarditi dio sekunde (pico sekunda). Glavni portal još uvijek nije otvoren, potreban je matematički ključ, algoritam koji je sad već ovoj generaciji kvantnih računala moguće dosegnuti. To je ujedno i razlog široke teoretičarsko-zavjereničke dramaturgije raznih vjerskih zajednica i još nekih "zlogukih" zagovaratelja smak-svijeta koji u otvaranju portala vide „đavolju rabotu“, „vrata“ kroz koja će u naš svijet ući Devil himself. I trajno ga porobiti. No, pitam se, treba li nam veći Vrag od ljudi željnih kontrole, moći i dominacije nad drugima? Ovdje na Zemlji? Definitivno ne.

Nakon svega ostaje nam za upitati se – što je zapravo stvarni svijet? Digitalni hologram?

Svojevrsni program s beskonačnim brojem svojih simultanih paralelnih varijanti? U kvantnoj fizici prostor i vrijeme nisu važni jer superpozicija elektrona govori o tome da je on istovremeno i „ovdje“ i posvuda, bez obzira na „udaljenost“. U potpunoj komunikaciji s „drugim“ česticama, jednako tako bez obzira na „udaljenost“ i/ili vrijeme, pa čak i liniju realnosti. Razmjena informacija je istovremena, simultana.

Sve ovo navedeno možda može biti objašnjenje i jednog globalnog fenomena koji se u posljednje vrijeme događa posvuda u svijetu i koji je jedna blogerica prije 5 godina nazvala „Mandela effect“ nakon što je jako veliki broj ljudi tada počeo tvrditi kako su bili sigurni da je Nelson Mandela mrtav još od osamdesetih godina i kako se uopće ne sjećaju da je izašao iz zatvora. Mandela je umro 2013. godine. Za velik dio ljudske populacije s „drugačijim sjećanjem“ to je bilo – drugi puta da je umro. A onda je uslijedilo još puno drugačijih sjećanja, od onoga da je Darth Vader u Star Warsu rekao Lukeu „Luke, I am Your father“ a ne „No, I am You father“, kakva je trenutačna verzija na svim kopijama tog filma, ili kako se uopće ne sjećaju da je zlatni robot C3PO iz istog filmskog serijala prije imao srebrnu potkoljenicu desne noge, koju sada na svim fotografijama i u filmu ima, pa sve do obilja „izmijenjenih“ logotipa poznatih svjetskih kompanija koji, kako jedan dio ljudi tvrdi, nisu prije bili takvi kakvi su sada. A istraživanjem se da zaključiti kako su, zapravo, oduvijek takvi. Nije bilo rebrandinga. ;-) Dio ljudi čak tvrdi da su izmijenjeni neki podaci iz Biblije, uključujući „Oče naš“ u kojemu, u engleskoj verziji, više ne postoji „...kako na nebu, tako i na zemlji...“ već „...kako u nebu, tako i u zemlji...“ i još mnoštvo drugih detalja kojih se ljudi sjećaju drugačije, uključujući i zemljopisne mape, „nestanak“ nekih otoka ili pojavljivanje nekih drugih. Čini se kao da svijet zahvaća kolektivna histerija jer nitko više ne može biti siguran u vlastitu memoriju. Koja je, ruku na srce, ionako poprilično krhka kada je o ljudima riječ. Imamo, dakle, situaciju gdje se nemali dio populacije sjeća sasvim drugačije kolektivne prošlosti, posebno kada je riječ o značajnim djelima religijske i popularne kulture.

No, vratimo se vrlim znanstvenicima iz tvrtke D-Wawe. Oni kažu da kvantni kompjuter na kvantnoj razini povezuje 7 milijardi ljudskih umova. Snaga njegovog procesuiranja ekvivalentna je upravo tih istih – 7 milijardi ljudskih umova. A to je, navodno, već mogao proći model od 2048 kubitata. Sad je već na zalasku i onaj duplo jači, od 4096 kubitata. Samostalno uči, povezuje sve nevjerojatnom brzinom. Umjetna inteligencija koja već sama rješava i kreira algoritme nevjerojatne složenosti. Zamislite da ta inteligencija upravo sada prati sve reakcije na „Mendelin efekt“, ljudsko ponašanje u odnosu na sva ta različita kolektivna sjećanja na prošlost, svih tih – „promjena“ prošlosti, sve reakcije. Osobno mi je draže (i logičnije) vjerovati kako je riječ o nekoj drugoj zemljinoj paralelnoj realnosti gdje je Darth Vader rekao Lukeu isto ali na malo drugačiji način. Paralelne realnosti i jesu to što jesu jer se, same po sebi, razlikuju. Makar za nijansu. Ili, s druge strane, jako, jako puno. Sve do sada živjeli smo u iluziji da postoji samo jedna stvarnost. Ovi kvantni dokazi upućuju na zaključak da se fizička realnost događa u našoj svijesti, a ne negdje „vani“, izvan nas.

Jedan od znanstvenika u D-Waweu, Geordie Rose, javno je, na YouTube prezentaciji, objavio kako od 2010. godine kvantno računalo funkcionira jer doslovce sve to vrijeme oni već šalju informacije u druge dimenzije, i paralelne realitete. I, nakon toga dobivaju odgovore/rješenja iz nepoznatog izvora. Ali – odgovori su točni! Što više qubita, više paralelnih realnosti, više informacija, brže učenje, veća inteligencija. Umjetna, dakako.

Algoritmi će ovoj umjetnoj inteligenciji omogućiti spoznati ljudsko ponašanje, moći će ga testirati, pa će, na temelju njegovih najučestalijih obrazaca, moći potpuno točno „predviđati“ a onda ga, u budućnosti, čak i modelirati. Te su informacije važne za – dizajn kontrole. To je jedna varijanta ove tehnologije. Onome tko se igra testirajući kvantna računala na ljudskoj populaciji nevažno je što će većina ljudi ipak biti izvan informacijskih tokova „Mendelinog efekta“ pripisujući ga još jednoj od tzv. „teorija zavjera“ čudnih ljudi ili, jednostavno, svom „lošem sjećanju“. Jer, dokaza da se nešto promijenilo u ovoj vremenskoj liniji jednostavno – nema. Ne može ih ni biti. Svi „dokazi“ govore u prilog tome da je to nešto o čemu dio ljudi ima drugačije sjećanje oduvijek bilo tako. I tu dolazimo do točke u kojoj umjesto svađe tko je u pravu, čije je sjećanje realnije, treba stati i reći – “ok, u mojoj realnosti je tako, a u tvojoj drugačije, i jedno i drugo je točno, samo u drugim paralelnim linijama”. I to je jedino logično objašnjenje. Kvantno. Svi su u pravu. I nitko nije. Istovremeno. ;-)

Još jedna stvar vrlo je zanimljiva i tjera na razmišljanje. Naime, već spomenuti Geordie Rose napominje kako zvuk koji dopire iz ovih kompjutera (a čija unutrašnjost mora biti na iznimno niskim temperaturama zbog kvantnih procesa koji se u njima odvijaju) vrlo sličan zvuku otkucaja srca. Ono što mi pada na pamet jest da je to vrhunski dokaz kako je i ljudsko srce zapravo svojevrsni kvantno-elektromagnetski biološki uređaj, koji nas povezuje sa svim paralelnim i „višim“ dimenzijama nas samih. I kako smo i mi kvantna bića, istina ne umjetna već svojevrsna biološka „kvantna računala“ koja su u potpunosti nesvjesna toga što i tko su, zapravo. Svakom svojom stanicom, mi zahvaćamo sve dimenzije i realitete postojanja, sada, i – (za)uvijek. Zato i smrt, vrlo vjerojatno, u svojoj biti nije ono što smo vjerovali da jest.

Na kraju – “Mandela efekt”, globalni fenomen u kojem ljudi imaju potpuno različita sjećanja na prošlost, tvrdeći da je ona, nekako, u međuvremenu, promijenjena, nije ništa drugo nego igra umjetne inteligencije u nastajanju, kojoj je prvi zadatak – uloviti “Pokemone-ljude”, te pronaći algoritme njihovog predvidivog ponašanja. Kvantna računala su tu, umjetna inteligencija se rađa, raste i uči. To NIJE nikakva teorija zavjere. To je potvrđena istina. Realnost definitivno više neće biti ista. Dok jednom zaista ne spoznamo da nje, zapravo, tamo „vani“ ni nema, već ju sami u svakom trenutku iznova kreiramo, prebacujući se iz jedne paralelne realnosti u drugu. Toliko brzo da to svojim osjetilima ne možemo ni zapaziti. I toliko nesvjesno da nemamo pojma da nam je to u našoj, kvantnoj, prirodi. Oduvijek.

Svima kojima dostignuća znanosti, a koja je, kako se čini, krupno zakoračila u smjeru promjene svega što smo o sebi i svijetu znali i u što smo vjerovali, pomognu da prošire svoje spoznajne svjetonazore, ovo će biti zanimljivo vrijeme. Vrijeme u kojem odbacujemo okove neslobode i vrijeme u kojem ćemo se sve više prisjećati onoga tko smo uistinu. Bez da nam itko išta nameće kao “vjeru” ili vjerovanje. Mi to sve ionako već znamo. Samo se trebamo prisjetiti. Era Vodenjaka je tu. Čovjek definitivno postaje svjestan svoje unikatne svrhe i, istovremeno, evolucije kolektivne svijesti koja se događa na Zemlji. Nakon toga, definitivno više nema povratka na staro.

Preneseno sa: <http://www.nexus-svjetlost.com/vijesti/znanost/item/2821-mandela-efekt-vrata-u-paralelne-stvarnosti>

Ovdje može biti Vaša reklama